

RECHTSPRAAK

werknemer/Stichting Restauratie Atelier Limburg

Vordering tot herroeping van vonnis afgewezen, omdat niet is komen vast te staan dat eerder gewezen vonnis berust op bedrog gepleegd door werkgever (valse ontslaggrond). Exhibitieclaims ex artikel 843a Rv eveneens afgewezen.

Feiten

Werknemer is tot 1 augustus 2013 als restaurator bij Stichting Restauratie Atelier Limburg (hierna: SRAL) in loondienst geweest. De arbeidsovereenkomst is, na verkregen toestemming van het UWV, op bedrijfseconomische gronden opgezegd. Doorslaggevend was de opheffing van de afdeling of de activiteit restauratie papier en daarmee het vervallen van de functie van werknemer. Tegen deze opzegging heeft werknemer in 2013 verweer gevoerd bij de kantonrechter Maastricht (zie 2391534 CV EXPL 13-3922). De kantonrechter Maastricht deelde de opvatting van werknemer dat aan de opzegging een vals of voorgewend motief ten grondslag lag niet, maar oordeelde evenwel dat gevolgen van de opzegging in het licht van de omstandigheden verzacht dienden te worden. Werknemer heeft in dit verband een compenserende vergoeding van € 10.000 ontvangen. Werknemer vordert thans herroeping van het vonnis van de kantonrechter Maastricht, omdat hij van oordeel is dat het vonnis berust op bedrog gepleegd door SRAL. Voor dit standpunt vindt werknemer vooral steun in een recentelijk gevoerde ontslagprocedure tussen SRAL en haar werkneemster (hierna: het hoofd P&O), waarvan werknemer via een perspublicatie heeft kennisgenomen. In de ontslagprocedure is het hoofd P&O terecht wegens fraude op staande voet ontslagen en veroordeeld tot het betalen van € 110.000 aan schadevergoeding (zie AR 2017-0417).

Exhibitievordering

Werknemer ziet in de bewezenverklaring van de door het hoofd P&O gepleegde fraude zijn gelijk bevestigd ten aanzien van het in 2013 in rechte bepleite argument dat de door SRAL gehanteerde ontslagreden vals of fictief was. Werknemer voert in dit verband aan dat hij regelmatig met het hoofd P&O botste en dat zij de machtigste en meest invloedrijke persoon binnen de organisatie van SRAL was. Een tweede feit dat werknemer tot de overtuiging brengt dat sprake is van een valse of fictieve ontslagreden, is dat de afdeling restauratie papier nog bestond toen SRAL het besluit tot opheffing van die afdeling nam. Daarnaast zijn alle 'opdrachten papierrestauratie' volgens werknemer uitbesteed aan zzp'er Y (hierna: Y). Om een

en ander in rechte aannemelijk te kunnen maken, vordert werknemer naast herroeping van het vonnis van de kantonrechter Maastricht ook inzage in alle bescheiden die zien op het onderzoek naar de gedragingen van het hoofd P&O en stukken die zien op de rechtsverhouding tussen SRAL en Y.

Oordeel

Herroeping van het vonnis en exhibitievordering

De kantonrechter stelt voorop dat onderdelen van de primaire vordering (tot herroeping van het vonnis) het kader van de wettelijke regeling overschrijden en derhalve in het belang van een goede procesorde niet kunnen worden behandeld, omdat zij vooruitlopen op een eventueel oordeel dat het geding heropend moet worden. Daarnaast geldt volgens de kantonrechter het bezwaar van prematuriteit in het geheel voor de subsidiaire exhibitievordering, omdat een redelijk dan wel gerechtvaardigd belang van werknemer ontbreekt bij de verstrekking van alle rapportages en bescheiden. Nu werknemer heeft nagelaten beter en vollediger te motiveren, kan de exhibitievordering niet anders worden gezien dan een 'fishing expedition'. Bovendien merkt de kantonrechter op dat SRAL met eventuele inschakeling van een zzp'er als zelfstandig opdrachtnemer geen afspraak schendt noch bedrog pleegt.

Bedrog door SRAL

De vraag die werknemer op basis van artikel 382 Rv aan de orde stelt, is de volgende: 'Heeft SRAL in de op 6 augustus 2014 afgesloten gerechtelijke procedure een zodanig oneerlijke proceshouding aangenomen, dat de kantonrechter het door hem uitgesproken vonnis heeft doen berusten op bedrog door haar als wederpartij in die procedure gepleegd (a-grond) dan wel op stukken waarvan de valsheid na het vonnis erkend of bij gewijsde vastgesteld is (b-grond)?'

Naar het oordeel van de kantonrechter dient deze vraag ontkennend te worden beantwoord. Hierbij is van belang dat ten tijde van de gevoerde procedure niet alleen de kantonrechter maar ook het UWV op valide feitelijke gronden heeft kunnen en mogen oordelen dat een bedrijfseconomische noodzaak SRAL binnen haar beleidsvrijheid als ondernemer mocht doen besluiten tot vervallenverklaring van de functie van werknemer. De door werknemer toen al veronderstelde alternatieve motieven aan de kant van SRAL zijn bovendien destijds in de beoordeling betrokken, maar te licht bevonden. Volgens de kantonrechter doorstond het ontslagmotief de rechterlijke toets glansrijk en het blijft thans dan ook in stand. De omstandigheid dat feiten een zekere draai krijgen omdat het verleden door nieuwe ontwikkelingen anders wordt ingekleurd, rechtvaardigt niet de conclusie dat een oordeel, dat gebaseerd is op zorgvuldig gewogen wetenschap van destijds, zonder meer aantastbaar moet zijn. Daarnaast overweegt de kantonrechter dat artikel 382 Rv slechts voor bijzondere situaties is bedoeld en dat de rechtszekerheid en een fatsoenlijke procesorde zich verzetten tegen de door werknemer vergaande oprekking van de mogelijkheid tot heropening en herroeping. De vorderingen van werknemer worden dan ook afgewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 21-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:2586

Zaaknummer: 6208414 CV EXPL 17-6053

Rechters: H.W.M.A. Staal

Advocaten: R.M.M.M. Schreuders en E.V.C. Savelkoul

Wetsartikelen: 7:681 (oud) BW, 382 Rv en 843a Rv